C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-4187/2025 Judecătoria Orhei, sediul Telenești
4-25056361-03-4r-18092025 Judecător: Gheorghe Ciobanu

D E C I Z I E
În Numele Legii

03 februarie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

examinând, în ordine de recurs, recursul avocatului Svetlana Coșneanu în interesele contravenientei Tamara Spînu, declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 26 august 2025*** emisă în cauza contravențională după contestația depusă de Tamara Spînu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Telenești, Vladislava Oleinic din 11 aprilie 2025 adoptate în privința **Tamarei Spînu** în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

La 11 aprilie 2025 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Telenești, Oleinic Vladislava a întocmit în privința lui Spînu Tamara un proces-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că ultima, pe parcursul anului 2024, fiind locuitoare a satului Cîșla, raionul Telenești a acceptat sau a primit personal bunuri, servicii, privilegii sub orice formă care nu se cuvin, pentru sine sau pentru altă persoană în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din 20.10.2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Telenești, Oleinic Vladislava din 11 aprilie 2025, Spînu Tamara a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional la o amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

Spînu Tamara, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 11 aprilie 2025, le-a contestat în ordinea art. 448 Cod contravențional.

În motivarea contestației, Spînu Tamara a menționat că, nu este de acord cu procesul-verbal şi decizia de sancționare, considerând că au fost adoptate contrar prevederilor legale şi în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Invocă că tot procesul a derulat în regim de urgenţă maximă iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; nu i-a explicat drepturile şi obligaţiile; nu i-a asigurat dreptul la apărare; nu i-a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu i-a explicat esenţa faptei imputate şi nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție cu grave erori de conţinut; a ameninţat-o cu probleme şi mai mari şi dosare penale în caz de nesupunere. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenţii a fost supusă unui tratament umilitor şi degradant, fapt care a afectat-o atât pe ea cât şi întreaga sa familie.

În aşa mod, a fost sancţionată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, invocînd ca temei de încetare a procesului contravenţional inexistenţa faptului contravenţiei, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 Cod contravenţional.

De asemenea, susține contravenienta faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit la 11 aprilie 2025 este contrar prevederilor art. 443 Cod contravențional, or agentul constatator nu a specificat în mod corect locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale.

Cu referire la aspecte de fond, Spînu Tamara a specificat că potrivit deciziei de sancţionare, ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii sunt false şi abuzive. Nu este există nicio probă, cel puţin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoană fizică. O aplicaţie bancară nu poate fi subiect al contravenţiei. Nu este menţionat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă aceşti bani au ajuns anume la ea. Nu este probat dacă aceşti bani au fost ridicaţi. Nu este probată legătura cauzală între o aplicaţie bancară, un mesaj de la o aplicaţie bancară şi alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiţi bani au avut scopul influenţării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donaţii sau unui simplu transfer bancar.

Prin urmare, insistă că fapta incriminată sie este bazată doar pe nişte constatări subiective personale ale agentului constatator, în măsura în care la decizia de sancţionare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componenţa contravenţiei de la art. 47^1 Cod contravenţional.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 26 august 2025 a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de Spînu Tamara împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 11 aprilie 2025 și deciziei de sancționare prin

care Spînu Tamara a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional și aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, avocatul Svetlana Coșneanu în interesele contravenientei Spînu Tamara a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 26 august 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri de anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției.

În motivarea cerințelor formulate, recurenta a declarat faptul că, soluția instanței de fond este nefondată în condițiile în care acuzația formulată de agentul constatator se prezintă a fi una declarativă, bazată doar pe presupuneri, or la procesul-verbal cu privire la contravenție nu au fost administrate careva probe concludente ce ar demonstra vinovăția lui Spînu Tamara în comiterea contravenției imputate.

Aferent, susține recurenta că, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile contravenientei, or:

-procesul-verbal este întocmit necalitativ iar fapta contravenției nu este clară:

-nu a existat nicio acțiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral;

-faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel este grav încălcat principiul individualizării pedepsei;

-nu a fost demonstrată vinovăția persoanei şi lipsesc careva probe concludente;

-prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere şi întrunire și întrunire;

-păstrarea acestei sancţiuni va însemna un grav abuz şi o iminentă condamnare a țării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recurenta nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi

netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea fără modificări a hotărârii recurate:

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

În motivarea acestei concluzii Colegiul Penal, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care indică că examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea

făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La caz, Colegiul constată că, vinovăția contravenientei Spînu Tamara se probează prin:

-raportul privind înregistrarea contravenției din 08.04.2025,

-informația obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138[4] Cod de procedură penală „*Colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice*” potrivit căreia s-a stabilit că, utilizatorul numărului SIM ***** al furnizorului de servicii de comunicații SA „Moldtelecom”, s-a dovedit a fi a cet. Spînu Tamara având instalată aplicația „PSB” (Federaţia Rusă), totodată cu recepționarea în perioada 15.09.2024-14.10.2024 a 5 (cinci) SMS-uri.

-ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigație din 19.11.2024;

-proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații „colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice” din 09.12.2024;

-ordonanța privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11.12.2024;

-încheiere din 01.04.2025 a judecătorului de instrucție al Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana privind autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516;

-raportul de analiză informațional-criminală;

-procesul-verbal privind consemnarea declarațiilor lui Spînu Tamara din 16.04.2025;

-procesul-verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025 întocmit în privința lui Spînu Tamara în baza art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Spînu Tamara în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Spînu Tamara nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În același context, Colegiul penal evidențiază că contravenția de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47[1] Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat, or, *circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât şi faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei.*

Pe acest segment, Colegiul penal reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art. 47[1] alin. (1) *descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă*. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt;

Cu alte cuvinte, Colegiul penal ține a menționa că, în măsura în care contravenția reglementată de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional fiind una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor.

Or, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

Pe de altă parte, Colegiul penal evidențiază că în speța dedusă judecății nu este pus la dubii dreptul contravenientei la întruniri și nici dreptul acesteia la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art. 47^1 Cod contravențional, urmărește scopul asigurării ***unor alegeri libere și corecte***, fără imixtiuni din partea persoanelor terțe care se implică în mod vădit și comit atacuri directe asupra ***procesului democratic al alegerilor***, împiedicând astfel esența desfășurării unor alegeri libere şi corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor, fără careva implicări asupra respectării *principiului votului liber exprimat.*

Pe acest fundal, Colegiul penal conchide că, prin sancționarea subiecților activi ai contravenției nominalizate legiuitorul a urmărit clar esența imperativă a asigurării necondiționată a drepturilor electorale, asigurându-se astfel atât prevenția specială cât și cea generală de a transmite mesaje comprehensibile asupra respectării legislației normative și descurajării actelor de corupție, situație ce este perfect viabilă inclusiv contravenientei, fiind astfel supus aspectelor inerente de a nu-și confirma propriul consimțământ în cadrul alegerilor avute loc la 20.10.2024.

În continuare, Colegiul penal găsește necesar a respinge argumentul recurentei invocat prin faptul că, *nu a existat nicio acțiune de pretindere şi primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral,* or această viziune constituie o poziția de apărare care în ordine de recurs s-a dovedit a fi una contrară bazei probante prezente la materialele cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că în acțiunile contravenientei s-a dovedit în mod indiscutabil acțiunea de pretindere a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, or fără consimțământul activ al utilizatorului, instalarea aplicației PSB pe telefonul personal nu ar fi fost posibilă, iar existența numărului de telefon identificat ca fiind al contravenientei Spînu Tamara, utilizat în corespondență cu aplicația PSB, precum și primirea a 5 (cinci) mesaje de tip transfer, constituie o dovadă suficientă de implicare activă, ce nu poate fi calificată drept pasivitate accidentală sau întâmplătoare.

Aferent, instanța de recurs reține că anume prin instalarea aplicației nominalizate și recepționarea mesajelor în sensul descris supra se constată cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor contravenientei prin prisma contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei.

La fel, Colegiul va respinge ca fiind nefondat argumentul recurentei cu privire la faptul lipsei probelor ce ar constituie vinovăția lui Spînu Tamara în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, or la materialele cauzei se regăsește rezultatul colectării de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau ПСБ, extras din fișierul Excel cu denumirea „PSB”- colectare Moldtelecom”, din care rezultă că, pe dispozitivul în care este instalată cartela SIM cu nr. de telefon ***** ce aparține lui Spînu Tamara, fiind instalată aplicația PSB, care în perioada de referință a Legii nr. 230 din 31.07.2024, în vigoare din 15.08.2024 (prin care a fost introdusă norma juridică prevăzută de art. 47[1] Cod Contravențional), primind astfel în perioada 15.09.2024-14.10.2024, 5 SMS-uri de la banca comercială PSB.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, tocmai acest înscris constituie și dovada esențială și imperioasă a măsurilor speciale de investigații petrecute în scopul depistării urmelor faptelor contravenționale iar rezultatul acestor acțiuni au și fructificat atingerea scopului scontat în depistarea subiectului activ al contravenției care datorită activității sale active a dus la lezarea principiilor democratice al alegerilor nominalizate.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal menționează că de către Procuratura Anticorupție se desfășoară urmărirea penală nr. 2023970322 pe indicii calificativi ale infracțiunilor prevăzute la art. 1813, art. 243 alin. (3) lit. a) și b) și art. 284 alin. (1) Cod penal, iar în rezultatul acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit coruperea electorală a mai multor cetățeni ai RM de către reprezentanții partidelor afiliate lui Ilan Șor, iar faptul dat a generat intentarea mai multor procese contravenționale în vederea verificării informațiilor preliminare stabilite în baza rezultatelor MSI, iar ca urmare a adeveririi acestor informații, au fost trase la răspundere contravențională persoanele vinovate, inclusiv și cet. Spînu Tamara.

În atare circumstanțe, se relevă totuși pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul MSI, or anume în rezultatul acestor măsuri a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă (*prima facie case*), care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor contravenției.

Aderent, instanța de recurs va respinge argumentul recurentei pe fonul nulității procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit la 11 aprilie 2025 în privința lui Spînu Tamara în legătura cu faptul că, *procesul-verbal este întocmit necalitativ iar fapta contravenției nu este clară*, or alegația dată este absolut declarativă în condițiile în care o acuzație se formulează pe anumite circumstanțe de fapt şi de drept stabilite în rezultatul administrării probelor, însă într-adevăr în fiecare caz distinct, aceasta nu poate să abundeze în detalii, în lipsa şi imposibilitatea constatării cărora fapta imputată este deja una clară şi previzibilă,

din care se explică îndeajuns de meticulos conduita făptuitorului şi acțiunile sale, cu respectarea de facto a prevederilor art. 442 în coroborare cu art. 443 alin. (1) Cod contravențional.

În atare situație, Colegiul analizând procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit lui Spînu Tamara evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 Cod contravențional care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată.

Astfel, Colegiul penal reține că, exigențele de claritate și previzibilitate la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție din 11 aprilie 2025 și deciziei de sancționare din aceiași dată au fost pe deplin respectate, neputându-se reține existența unei ambiguități care să creeze incertitudine asupra învinuirii aduse ori să prejudicieze drepturile persoanei sancționate.

La fel, este nefondat și argumentul privind neproporționalitatea sancțiunii aplicate în speță, or Codul contravențional stabilește garanții suficiente, apte să asigure individualizarea sancțiunilor în fiecare caz particular, iar prin instituirea unor amenzii disuasive în cazurile de corupție electorale nu sunt afectate dispozițiile art. 46 din Constituție.

Aderent, Colegiul penal contrar celor invocate în cererea de recurs precum că sancțiunea este disproporționată și maximală, instanța de recurs constată că sancțiunea aplicată este în limitele legale prevăzut de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Or, textul legal prevede "...*se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale*..." agentul constatator a aplicat exact limita minimă 500 unități convenționale, în sumă de 25 000 lei, fapt pentru ce nu se poate vorbi de lipsa individualizării sancțiunii și nici de disproporționalitate, întrucât s-a aplicat limita amenzii legale și nu au fost reținute circumstanțe atenuante sau agravante relevante, în sensul reducerii amenzii sub limita minimă.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, or, lui Spînu Tamara i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celei din urmă, Colegiul conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la sancționarea lui Spînu Tamara pentru corupere electorală pasivă.

În concluzie Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a

instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul avocatului Svetlana Coșneanu în interesele contravenientei Spînu Tamara și a menține hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 26 august 2025 fără modificări.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1), pct.1) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul avocatului Svetlana Coșneanu în interesele contravenientei Tamara Spînu declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 26 august 2025*** în cauza **Tamarei Spînu** se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, Judecător Judecător Judecător